

NRL/ZRP/EJ/1109-1/ 240 /2006

Warszawa, 2006.09. 21

Pan

Andrzej SOŚNIERZ

Prezes

Narodowego Funduszu

Zdrowia

dot. art. 132 ust. 3 ustawy
o świadczeniach opieki zdrowotnej
finansowanych ze środków publicznych

Szanowny Panie Prezencie,

Zgodnie z w/wym. artykułem lekarz, który jest zatrudniony, bądź ma kontrakt ze świadczeniodawcą, nie ma prawa do kontraktu z Narodowym Funduszem Zdrowia. Zapis ten istnieje co prawda od początku istnienia ubezpieczeń zdrowotnych, ale w związku z całkowitą nieracjonalnością nie był dotychczas przez Narodowy Fundusz Zdrowia rygorystycznie przestrzegany.

Prowadził on bowiem do absurdalnych sytuacji, gdy np. lekarz, będący świadczeniodawcą z zakresu specjalistyki ambulatoryjnej nie mógł pełnić dyżurów medycznych w szpitalu.

Zakaz podwójnego zatrudnienia jest także niekorzystny dla pacjentów, bowiem w małych miejscowościach często pozbawia ich dostępu do jedyne go lekarza specjalisty w danej dziedzinie.

Naczelna Rada Lekarska kwestionowała omawiane zapisy w każdej kolejnej regulacji ustawowej, niestety bez rezultatów.

Oczywiście będziemy te uwagi zgłaszać również przy nowelizacji istniejących przepisów, bowiem brak jest przesłanek logicznych bądź merytorycznych, które uzasadniłyby ust. 3 art. 132. A na pewno taką przesłanką nie jest działanie konkurencyjne, bowiem

świadczeniodawca zatrudniający lekarza może zmusić go do podpisania umowy o zakazie konkurencji, zgodnie z art. 101¹ Kodeksu pracy.

Trudno jednocześnie przewidywać, jakie były inne przesłanki tego absurdałnego przepisu.

Przedstawiając powyższe zwracam się do Pana Prezesa z prośbą o poparcie wniosku Naczelnej Rady Lekarskiej o uchylenie ust. 3 art. 132 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, a do czasu jego istnienia o nie egzekwowanie go.

Z poważaniem
K. Rodwin